

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Ib og lille Christine.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429412123664/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

sende og sort; det Hvide i hendes Øine skinnede ligesom paa en Morian; hun havde en Bylt paa Nakken, og en Knortekjep i Haanden; hun var en Taterske. Børnene forstode ikke strax hvad hun sagde; og hun tog tre store Nødder op af Lommen, inde i hver laae de deiligste Ting gjemte, fortalte hun, det var 5 Ønskenødder.

Ib saae paa hende, hun var saa venlig, og saa tog han sig sammen og spurgte, om han maatte have de Nødder og Konen gav ham dem og plukkede sig en heel Lomme fuld af dem paa Bøsken. 40

Og *Ib* og *Christine* saae med store Øine paa de tre Ønskenødder.

»Er der i den en Vogn med Heste for?« spurgte *Ib*.

»Der er en Guldkarrest med Guldhæste!« sagde Konen.

»Saa giv mig den!« sagde lille *Christine*, og *Ib* gav hende den [182] og Konen kryttede Nødden ind i hendes Halstørklæde.

»Er der inde i denne saadant et lille kjønt Halsklæde, som det *Christine* der har?« spurgte *Ib*.

»Der er ti Halsklæder!« sagde Konen, »der er fine Kjoler, Strømper og Hat!« 20

»Saa vil jeg ogsaa have den!« sagde *Christine*, og lille *Ib* gav hende ogsaa den anden Nød; den tredie var en lille sort en.

»Den skal Du beholde!« sagde *Christine*, »og den er ogsaa kjøn.«

»Og hvad er der i den?« spurgte *Ib*. 25

»Det Allerbedste for Dig!« sagde Taterkone.

Og *Ib* holdt fast paa Nødden. Konen lovede at føre dem paa rette Vei hjem, og de gik, men rigtignok i en ganske modsat Retning, end de skulde gaas, men derfor tør man ikke beskyldte hende for, at hun vilde stjæle Børn. 30

I den vildsomme Skov mødte de Skovløberen *Chræn*, han kjendte *Ib*, og ved ham kom *Ib* med lille *Christine* hjem, hvor man var i stor Angest for dem, og Tilgivelse fik de, skjøndt de havde begge fortjent et godt Livfuldt Riis, først fordi de lod Grisen falde i Vandet og dernæst at de vare løbne deres Vei. 35

Christine kom hjem paa Heden og *Ib* blev i det lille Skovhuus; det Første han der om Aftenen gjorde, var at tage frem Nødden, der gjemte »det Allerbedste«; — han lagde den mellem Døren og Dørkærmen, klemte saa til, Nødden knak, men ikke Kjærne skabt var der at see, den var fyldt ligesom med 40

1 og sort] sort kr, og sort AC, sort D. 34 Livfuldt] Livfuld D. 35 at] fordi D.